

forhold til den anvendte tid. I overensstemmelse hermed er dette krav ikke medtaget blandt forslagens optagelsesbetingelser.

Da forslaget indebærer afskaffelse af optagelsesprøven, findes det mindre rimeligt at gentage kravet om, at de eksaminer, der danner grundlag for optagelse, skal være aflagt inden for et kortere tidsrum forud for denne. En sådan betingelse findes heller ikke ved optagelsen på lærerseminarierne.

Ændringerne af optagelsesbetingelserne har ikke til hensigt at gøre uddannelsen mindre praktisk og mere teoretisk betonet, men er alene et udtryk for en vurdering af, på hvilket alment grundlag uddannelsen mest hensigtsmæssigt kan tilrettelægges.

Til stk. 2.

I lighed med hvad der gælder på læreruddannelsesområdet, findes det ønskeligt at give undervisningsministeren mulighed for at dispensere fra de generelle optagelsesbetingelser efter stk. 1 i visse tilfælde, hvor ansøgere ad anden vej har erhvervet sig de kundskaber, der er nødvendige for at følge uddannelsen.

På læreruddannelsesområdet er dispensationsmuligheden udnyttet i meget beskedent omfang, idet man her har lagt vægt på, at der skal foreligge en uddannelse, der både med hensyn til bredde og niveau i de enkelte fag ligger på linie med studentereksamen eller højere forberedelseseksamen. Denne praksis er en følge af, at det for lærervirksomhed i folkeskolen er nødvendigt med kundskaber af et vist niveau også i fag, der ikke indgår i den enkeltes uddannelse på seminariet.

Denne betragtning kan tillægges en noget mindre vægt ved husholdningslæreruddannelsen, og der vil derfor i højere grad kunne tages hensyn til, om ansøgerens forkundskaber skønnes tilstrækkelige til, at han kan følge og gennemføre uddannelsen. Herved nærmer man sig snarere den praksis, som er under udvikling på universiteterne, hvor dispensationsmuligheden ikke er knyttet til bestemte krav om tilsvarende uddannelse eller kundskaber, men hvor immatrikulationen til gengæld kan begrænses til bestemte fagområder.

Dispensation vil endvidere kunne gøres betinget af, at visse prøver eller kurser i bestemte fag gennemføres, herunder også fag, der ikke indgår i uddannelsen, men som må anses for nødvendige for dens gennemførelse som f.eks. fremmedsprog i et vist omfang. Ved de i de sidste år under loven om fritidsundervisning oprettede kursus i enkeltfag på højere forberedelseseksamens niveau vil ansøgere have mulighed for at opfylde sådanne krav om supplerer af deres forkundskaber.

Til stk. 3.

Bestemmelsen er enslydende med den tilsvarende bestemmelse i læreruddannelsesloven.

Til stk. 4.

Bestemmelsen er enslydende med den tilsvarende bestemmelse i læreruddannelsesloven. Denne er motiveret med den samlede plan for uddannelsen og med det forhold, at det ved udgangen af uddannelsens første år skal afgøres, om den studerende kan fortsætte uddannelsen.

Til kapitel III.

I dette kapitel er samlet bestemmelserne om uddannelsens struktur, indhold, varighed og om eksaminer og prøver. Med disse bestemmelser gives rammerne for den uddannelsesbekendtgørelse, som forudsættes udarbejdet, jfr. navnlige bestemmelsen i § 8.

Til § 5.

Til stk. 1.

De under nr. 1-3 angivne fag omfatter i hovedsagen de samme fag, som er nævnt i § 12 i den nugældende uddannelsesbekendtgørelse (nr. 374 af 28. oktober 1960). Efter den gældende ordning er hovedvægten lagt på den under nr. 3 nævnte faggruppe. Denne faggruppe vil fortsat indtage en central plads i uddannelsen, men det er tanken ved fastsættelsen af de nærmere regler at tillægge de under nr. 1 og 2 nævnte faggrupper en tilsvarende vægt. Ved opregningen af fagene angives de emner, fag og discipliner, som uddannelsen skal omfatte, mens det nærmere indhold af fagene og deres indbyrdes afgrænsning må fastsættes af undervisningsministeren i henhold til § 8.

Til nr. 1.

Faget undervisningslære (almindelig undervisningskundskab, herunder didaktik og fagmetodik) er i overensstemmelse med den udvikling, der har fundet sted i praksis, optaget som et selvstændigt fag. Grunden hertil er den, at den teoretiske vejledning vedrørende den pædagogiske anvendelse af det faglige stof i de enkelte discipliner formentlig bedre tilgodeses gennem den selvstændige disciplin undervisningslære end ved at blive optaget i de enkelte fag som en del af disse. I faget pædagogisk praktik, hvorunder også hører fagmetodik, tilgodeses hensynet til den nødvendige praktiske øvelse i undervisnings- og vejledningssituationer. I forhold til det beslægtede fag i læreruddannelsen praktisk skolegering er pædagogisk praktik et noget videre begreb, idet de praktiske øvelser også indbefatter vejlednings- og rådgivningsopgaver.